

Stąporków , dnia 04.05.2022 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Kielcach
ul. Prosta 10
25-366 Kielce

Skarżący:
Wojewoda Świętokrzyski
Organ:
Rada Miejska w Stąporkowie

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U z 2022 poz. 329 ze zm.) Rada Miejska w Stąporkowie przekazuje uznając za niezasadną skargę Wojewody Świętokrzyskiego wniesioną w dniu 4.04.2022 na uchwałę Rady Miejskiej w Stąporkowie XLIV/308/2021 z dnia 30 czerwca 2021 w sprawie określenia wzoru wniosku o wypłatę zryczałtowanego dodatku energetycznego, o którym mowa w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne i wnosi o jej oddalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną uchwałą Rada Miejska w Stąporkowie określiła wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego, który stanowił załącznik do tej uchwały. W podstawie prawnej uchwały między innymi art. 5d ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 716 z późn. zm.).

W skardze do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego Wojewoda, powołując się m.in. na art. 93 ust. 1 u.s.g., wniósł o stwierdzenie nieważności powyższej uchwały w części załącznika stanowiącego wzór wniosku jako naruszającej w sposób istotny art. 5d ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne a to : wskazania

nr PESEL wnioskodawcy w rubryce 1. , złożenie oświadczenia o świadomości odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań w rubryce 4., żądania do wglądu oryginału umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej.

W myśl art. 5d ust. 1-3 ustawy, dodatek energetyczny przyznaje wójt, burmistrz lub prezydent miasta, w drodze decyzji, na wniosek odbiorcy wrażliwego energii elektrycznej. Do wniosku dołącza się kopię umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej. Rada gminy określa, w drodze uchwały, wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego. Dane osobowe przetwarzane w zakresie niezbędnym do wypłacenia dodatku energetycznego przechowuje się przez okres nie dłuższy niż 5 lat od dnia zaprzestania wypłacania tego dodatku.

Z treści art. 3 pkt 13c ustawy prawo energetyczne wynika, że odbiorcą wrażliwym energii elektrycznej jest **osoba, której przyznano dodatek mieszkaniowy** w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych, która jest stroną umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym i zamieszkuje w miejscu dostarczania energii elektrycznej. Zatem z powyżej wskazanych przepisów ustawy wynika, iż organem uprawnionym do przyznania dodatku energetycznego jest wójt, burmistrz lub prezydent miasta właściwy ze względu na miejsce zamieszkania odbiorcy wrażliwego energii elektrycznej, do którego to miejsca jest dostarczana ww. odbiorcy energia elektryczna. Miejsce dostarczania energii elektrycznej będzie wynikało z umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym, której stroną jest odbiorca wrażliwy energii elektrycznej. Wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego, stanowiący załącznik do uchwały, wskazuje dane, jakie powinien przedłożyć odbiorca wrażliwy energii elektrycznej m.in. imię i nazwisko wnioskodawcy, PESEL, adres zamieszkania, liczba osób w gospodarstwie domowym, numer rachunku bankowego.

W ocenie skarżącego wskazanie w treści załącznika do uchwały w zakresie wyrażenia: "PESEL:" oraz następującej po nim rubryki jest sprzeczny z art. 5d ust. 2 w związku z art. 3 pkt 13c ustawy prawo energetyczne. Wymóg podania numeru PESEL wnioskodawcy według skarżącego jest nie tylko nieuprawnionym tworzeniem przez organ stanowiący dodatkowych, nieprzewidzianych ustawowo kryteriów, niesłużących przecież określeniu "zamieszkiwania w miejscu dostarczania energii elektrycznej", ale stanowi także ograniczenie kręgu wnioskodawców do osób legitymujących się numerem PESEL, a więc pomija przypadki, w których wnioskodawca nie dysponuje takim numerem. Ponadto wskazał, że numer PESEL nie jest niezbędnym elementem, pozwalającym na weryfikację miejsca zamieszkania wnioskodawcy, gdyż miejsce jego zamieszkania będzie wynikać z umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym, o których mowa w art. 5d ust. 1 zd. 2 ustawy prawo energetyczne; numer PESEL w żaden sposób nie określa miejsca

zamieszkania danej osoby. Zgodnie z art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1397) numer PESEL jest to jedenastocyfrowy symbol numeryczny, jednoznacznie identyfikujący osobę fizyczną, zawierający datę urodzenia, numer porządkowy, oznaczenie płci oraz liczbę kontrolną.

Skarżący wskazał, że obligatoryjność podania numeru PESEL we wniosku wyklucza z kręgu wnioskodawców osoby, które nie mają nadanego numeru PESEL.

Z takim stanowiskiem skarżącego Rada Miejska w Stąporkowie nie zgadza się.

Wojewoda działający jako organ nadzoru w rozumieniu przepisów Rozdziału 10 ustawy o samorządzie gminnym ma obowiązek sprawdzenia poprawności i zgodności z prawem treści podejmowanych uchwał.

W świetle art. 91 ust. 1 u.s.g. uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne, przy czym o nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia. Po upływie tego terminu organ nadzoru nie może już we własnym zakresie stwierdzić nieważności uchwały (zarządzenia) organu gminy, a jedynie może zaskarżyć taki wadliwy, jego zdaniem, akt do sądu administracyjnego, zgodnie z art. 93 ust. 1 u.s.g..

W rozpoznawanej sprawie Wojewoda w ustawowym terminie 30 dni od dnia otrzymania Uchwały nie orzekł o jej nieważności, pomimo iż miał obowiązek zweryfikować jej poprawność.

Natomiast w skardze Wojewoda przedstawił sprzeczność spornej uchwały z art. 5d ust. 2. Ustawy. Zgodnie z brzmieniem art. 5d ust. 1 ustawy prawo energetyczne dodatek energetyczny przyznaje wójt, burmistrz lub prezydent miasta, w drodze decyzji, na wniosek odbiorcy wrażliwego energii elektrycznej. Do wniosku dołącza się kopię umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej. Z mocy ust. 2 -Rada gminy określa, w drodze uchwały, wzór wniosku o wypłatę dodatku energetycznego. Ust. 3 stanowi, że dane osobowe przetwarzane w zakresie niezbędnym do wypłacenia dodatku energetycznego przechowuje się przez okres nie dłuższy niż 5 lat od dnia zaprzestania wypłacania tego dodatku.

Natomiast z treści art. 3 pkt 13c tej ustawy wynika, że odbiorcą wrażliwym energii elektrycznej jest osoba, której przyznano dodatek mieszkaniowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy o dodatkach mieszkaniowych, która jest stroną umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej zawartej z przedsiębiorstwem energetycznym i zamieszkuje w miejscu dostarczania energii elektrycznej.

Zatem z powyższego wynika, że Rada Miejska miała umocowanie do określenia, w drodze uchwały, wzoru wniosku o wypłatę dodatku energetycznego. Natomiast

żaden przepis prawa nie uregulował elementów, ani nie wskazał konkretnych, wymagalnych składników treści takiego wniosku; również **nie zawarto klauzuli, że brak podania danych w którejkolwiek rubryce wniosku będzie skutkować nieprzyznaniem dodatku.**

Zauważyć należy, że przesłanki warunkujące przyznanie dodatku ujęte zostały w art. 3 pkt 13c ustawy prawo energetyczne z odwołaniem się do art. 2 ust. 1 ustawy o dodatkach mieszkaniowych. I te normy ustawowe mają decydujące znaczenie w przyznaniu albo odmowie prawa do dodatku.

Natomiast **wzór wniosku określa wyłącznie formę podania, techniczną podstawę umożliwiającą prawidłową jego wypłatę.** Skoro więc do wniosku ma być dołączona kopia umowy kompleksowej lub umowy sprzedaży energii elektrycznej, to tym samym koniecznym i uzasadnionym jest ujęcie w podaniu o dodatek - stąd wzór wniosku - niezbędnych danych uprawnionego podmiotu aby prawidłowo świadczenie wypłacić. I w tym zakresie nie można stwierdzić aby sporna uchwała rażąco naruszała wskazywane przez Wojewodę przepisy prawa. Tym bardziej, że nr PESEL służy do zidentyfikowania konkretnej osoby uprawnionej.

Zatem skoro żaden przepis ustawowy nie określa elementów składowych wniosku, a Rada nie uzależniła wypłaty dodatku od podania wszystkich danych określonych w rubrykach wzoru - to tym samym w ocenie organu nie doszło do wprowadzenia nowych nieprzewidzianych ustawą warunków do przyznania dodatku, a także nie wprowadzono ograniczenia kręgu wnioskodawców.

Podobnie też uzasadniono w Wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 17 marca 2021 r. III SA/GI 628/20:

„Żaden przepis prawa nie reguluje elementów, ani nie wskazuje konkretnych, wymagalnych składników treści wniosku o wypłatę dodatku energetycznego; również nie zawarto klauzuli, że brak podania danych w którejkolwiek rubryce wniosku będzie skutkować nieprzyznaniem dodatku.”

Zauważyć należy, że w judykaturze ugruntowany jest pogląd, że tylko istotne naruszenie prawa powoduje konieczność stwierdzenia przez organ nadzoru albo sąd administracyjny nieważności uchwały organu gminy. Istotne naruszenie prawa ma miejsce wówczas, gdy uchwała pozostaje w sprzeczności z normą prawną, która jest oczywista i wynika wprost, bezpośrednio, z treści przepisu prawa. Obowiązek wykazania tego kwalifikowanego naruszenia prawa spoczywa na organie nadzoru. Sądowej ocenie pod względem zgodności z prawem podlega więc kwestionowana uchwała z jej załącznikiem, w kontekście stawianych przez organ nadzoru zarzutów rażącego naruszenia konkretnych norm prawnych i ich uzasadnieniem, które jest przedstawione w skardze. Ostatecznie nawet gdyby przyjąć, że naruszenie prawa w zaskarżonym zakresie to nie jest to naruszenie istotne skutkujące stwierdzeniem nieważności.